



26 SEPTEMBER - 3 OKTOBER 2016

EMELIE RÖNDAHL

WWW.EMELIERONDAHL.SE

I weave because I can, because it must be done, skriver Emelie Röndahl om sitt konstnärliga vävande. I hennes verk blandas samhällskritik, politik och skönhet. I starka texter kompletterar hon de det som de luddiga bilderna berättar.

Vävstolen Viktoria står vid glasdörren som vetter ut mot väster och havet. Rejåla trådspolar i olika färger trängs på bordet i ateljén. Emelie gör med vana händer knut på knut i sitt verk enligt förlagan som ligger på golvet, en slags instrumentpanel.

– Vävstolen ingår i min konstnärliga forskning där jag placerar den centralt i olika sammanhang och miljöer för att se vad som sker, vilka yttre faktorer som påverkar arbetet.

Avhandlingen ska vara klar om fyra år och hon kommer undersöka ryan utifrån två spår.

– Jag vet inte vart det hamnar än, men dels handlar det om det praktiska arbetet, att väva rya, och

hur pixlar och mönster på ryan i mån form utgör en bild. Och dels handlar det om verktyget som konsthandverkaren, väverskan, är utelämnad till, förklarar Emelie som började väva mest av en slump.

– När jag gick på folkhögskola var vävning mitt tredjeval och där kom jag in, ler hon och minns.

– Första gången fick vi färga garn och väva en filt. Det var jättekul och jag fastnade direkt. Sen sökte hon vidare till HDK (högskolan för Design & Konsthantverk).

– Då såg jag inte att vävning hade någon plats i samtdiskonsten, men professor Annika Ekdahl gav mig tron på att den faktiskt hade det. Det hjälpte mig att fortsätta, även om jag såklart hade ett eget driv i min vävning. I Emelies exjobb på HDK, *Return of the weaver*, återvände hon till där allt startade, med handvävningen.

– Jag ville undersöka om det var annorlunda att väva efter fem års studier eller om det var som "vanligt". Efter examen, tillbringade hon förra året nio månader i en gästateljé vid Textile Arts Center i Brooklyn i New York. En period som gav henne självförtroende och styrka att fortsätta med det hon gillar så mycket.

– Den tiden gjorde mig ännu mer övertygad om att vävning är min grej. Där finns ett annat perspektiv på ens kunskap och vävning som samtidskonst.